EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 13.07.2006
COM(2006) 84 galīgā redakcija

2006/0022 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Komisija, ierosinot grozīt Regulu (EK) Nr. 539/2001[1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 851/2005[2], vēlas sasniegt šādus mērķus:

- regulāri pārskatot Regulu (EK) Nr. 539/2001, nodrošināt, ka tās pielikumu pašreizējais saturs – proti, to trešu valstu saraksts, kuru piederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, nepieciešamas vīzas (I pielikums), un to valstu saraksts, kuru piederīgie ir atbrīvoti no šādas prasības (II pielikums) – atbilst regulas 5. apsvērumā ietvertajiem kritērijiem, jo īpaši attiecībā uz nelegālo imigrāciju un sabiedrisko kārtību, un ka šajā sakarā valstis tiek pārceltas no viena regulas pielikuma uz otru;

- papildināt abus regulas pielikumus tā, lai ar tiem pilnībā varētu īstenot mērķi, kas izriet no Līguma 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļas, proti, ka ar regulu visaptveroši jānosaka, vai trešas valsts piederīgajam ir jābūt vīzai vai tas ir atbrīvots no šādas prasības;

- pielāgot bēgļiem un bezvalstniekiem piemērojamo režīmu tā, lai šīm personām būtu tiesības uz atbrīvojumu no vīzas prasības, ja tās dzīvo trešā valstī, kas iekļauta II pielikumā, bet lai šīs personas baudītu pilnīgu automātisku atbrīvojumu, ja tās dzīvo dalībvalstī;

- pievienot jaunu gadījumu atbrīvojumam no vīzas prasības attiecībā uz personām, kam ir vietēj ās pierobežas satiksmes atļauja;

- paredzēt iespēju atbrīvot no vīzas prasības bruņoto spēku personālu, kas pārvietojas NATO vai „Partnerattiecības – mieram" pasākumu ietvaros;

- precizēt no parastajām pasēm atšķirīgu pasu kategorijas.

Šis priekšlikums grozījumiem Regulā (EK) Nr. 539/2001 neattiecas uz konstatētajiem gad ījumiem, kad attiecībā uz vīzām netiek piemērots savstarpības princips. Šos gadījumus aptver savstarpības mehānisms tā, kā tas ticis grozīts ar Regulu (EK) Nr. 851/2005.

1. Regulas pielikumu pārskatīšana

1.1. Trešu valstu pārcelšana no viena pielikuma uz otru

Seviļas Eiropadome pirmoreiz uzsvēra nepieciešamību pārskatīt Regulas (EK) Nr. 539/2001 pielikumus. Pirmā pārskatīšana tika īstenota ar Regulu (EK) Nr. 453/2003[3], ar kuru Ekvadoru no II pielikuma pārcēla uz I pielikumu. Nolūkā veikt jaunu periodisko pārskatīšanu Komisija ir apkopojusi informāciju, tieši vēršoties pie dalībvalstīm, lai pārliecinātos, vai pašreizējais Regulas Nr. 539/2001 pielikumu saturs joprojām atbilst regulas kritērijiem. Dalībvalstu attiecīgi sniegto informāciju pārbaudīja, sastatot ar citu informāciju un statistikas datiem, ko izplata *CIREFI* ietvaros. Pamatojoties uz šo dažādo datu analīzi, Komisija ir izdarījusi šādus secin ājumus.

Pirmkārt, saņemtā informācija liecina par lielu un ilgstošu migrācijas spiedienu no Bolīvijas. Šis spiediens jo īpaši izpaužas lielajā neielaišanu skaitā uz ārējām robežām, kā arī lielajā izraidīšanu skaitā, kāds konstatēts vairākās dalībvalstīs. Tāpat nedrīkst neņemt vērā sabiedriskās kārtības

[1] OV L 81, 21.3.2001., 2. lpp.
[2] OV L 141, 4.6.2005., 3. lpp.
[3] OV L 69, 13.3.2003., 10. lpp.

dimensiju, jo arvien pieaug arī lēmumu skaits par Bolīvijas valsts piederīgo aizturēšanu, kā arī tiem piespriesto sodu skaits par noziedzīgiem nodarījumiem un nelegālo imigrāciju. Turklāt to Latīņamerikas valstu piederīgie, kuriem ieceļošanai vajadzīga vīza, cenšas apiet šo prasību, kr āpnieciskā veidā iegūstot Bolīvijas pases. Pamatojoties uz šo apsvērumu kopumu, Komisija uzskata, ka saskaņā ar Regulas Nr. 539/2001 5. apsvērumā minētajiem kritērijiem ir pamats ierosināt pārcelt Bolīviju no II pielikuma uz I pielikumu.

Otrkārt, Komisija ir konstatējusi, ka vīzas prasības piemērošana atsevišķu trešu valstu pieder īgajiem nav pamatota, balstoties uz statistiku vai citu informāciju, kas dotu apstiprinājumu, ka attiecīgās valstis rada risku attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 539/2001 5. apsvērumu un jo īpaši attiecībā uz nelegālo imigrāciju un sabiedrisko kārtību. Tāpat vīzu prasības uzturēšana nešķiet pamatota nedz no reģionālās vienotības, nedz Eiropas Savienības ārējo attiecību viedokļa. Turklāt Komisija neaprobežojās vienīgi ar novērojumiem dalībvalstīs, kurās piemēro Regulu (EK) Nr. 539/2001. Tā ņēma vērā arī vīzu politiku Apvienotajā Karalistē, Īrijā un Šveicē un izdarīja noderīgus secinājumus attiecībā uz nelegālās imigrācijas un sabiedriskās kārtības krit ērijiem. Tāpēc ierosināts no I pielikuma uz II pielikumu pārcelt Antigvu un Barbudu, Bahamu salas, Barbadosu, Maurīciju, Sentkitsu-Nevisu, Seišela salas. Turklāt šādas izmaiņas ļautu p ārvarēt pašreizējās praktiskās grūtības, kam par iemeslu ir tas, ka šajās valstīs vai nu nav nevienas dalībvalsts konsulāta (tā tas ir četrās no šīm valstīm) vai arī konsulāts ir tikai vienai dal ībvalstij (šāda situācija ir divās pārējās valstīs). Paredzēts, ka atbrīvojums no vīzām attiecībā uz šo valstu piederīgajiem notiks paralēli un vienlaikus ar nolīguma par atbrīvojumu no vīzas pras ības stāšanos spēkā ar attiecīgajām trešām valstīm, kas nodrošinās savstarpības ievērošanu un atbrīvojuma no vīzas prasības attiecināšanu uz visu dalībvalstu piederīgajiem.

1.2. Konkrētām trešu valstu piederīgo kategorijām piemērojamā vīzu režīma noteikšana

Treškārt, Komisija nolēmusi darīt galu situācijai, kas ir pretrunā EK Līguma 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļai un Regulai (EK) Nr. 539/2001, kas pieņemta, pamatojoties uz šiem noteikumiem. Nav šaubu, ka trešu valstu sarakstiem jābūt visaptverošiem un jāaptver visi trešu valstu piederīgie. Šāda interpretācija izriet no paša panta teksta un, ja nepieciešams, ir pamatojama ar kopīgās vīzu politikas attīstības vēsturi, kas aizsākās ar vienota to trešu valstu saraksta izveidi, kuru piederīgajiem ieceļošanai vajadzīga vīza. Taču jākonstatē, ka atsevišķas personu kategorijas, kas nav Eiropas Savienības pilsoņi, nav iekļautas nedz Regulas (EK) Nr. 539/2001 I pielikumā, nedz tās II pielikumā. Tas attiecas uz *British Nationals (Overseas)*, kā arī uz personām, kas dažādā mērā ir „briti", taču netiek uzskatītas par Apvienotās Karalistes piederīgajiem Kopienas tiesību izpratnē[4]. Saskaroties ar šo Regulas (EK) Nr. 539/2001 nepiln ību, dalībvalstis ir pieņēmušas dažādus risinājumus – dažas uz šīm personām attiecinājušas v īzas prasību, citas atbrīvojušas no vīzas prasības. Komisijas informatīvajā paziņojumā par Regulu (EK) Nr. 539/2001[5] atspoguļota šī praktiskā realitāte, kas ir pretrunā ar Kopienas tiesīb ās paredzēto pilnīgo saskaņošanu.

Lai darītu galu šādai situācijai, Komisija ierosina ievietot šīs personu kategorijas vai nu I pielikumā vai II pielikumā tā, lai šie divi saraksti būtu visaptveroši. Izvēloties vienu vai otru sarakstu, Komisija ņēma vērā Regulas (EK) Nr. 539/2001 5. apsvērumā minētos kritērijus.

Komisija ierosina II pielikumā ievietot *British Nationals (Overseas)*. Šīs personas, kas saistītas ar Honkongas teritoriju, lielākoties ir Honkongas īpašās pārvaldes apgabala pasu turētāji un tād ējādi atbrīvoti no vīzas prasības dalībvalstīs. Kā to jau vairākkārt konstatējušas dalībvalstis

[4] Skat. Apvienotās Karalistes jaunāko, 1983. gada deklarāciju (OV C 23, 28.1.1983., 1. lpp.)

[5] OV C 68, 21.3.2003., 11. lpp.

Padomes darba grupu apspriežu ietvaros, nav datu, kas liecinātu, ka šīs personas kā *British Nationals (Overseas)* varētu radīt migrācijas draudus vai draudus sabiedriskajai kārtībai. Uz *British Nationals (Overseas)* attiecas atpakaļuzņemšana Honkongā. Visbeidzot, pasēm, ko šīm personām izdevuši Apvienotās Karalistes dienesti, raksturīgi īpaši drošības elementi. Ņemot vēr ā visus šos apsvērumus, uz šīm personām attiecināts atbrīvojums no vīzas prasības (ko jau šobr īd bez jebkādām problēmām piemēro 9 dalībvalstis) šķiet pilnīgi pamatots. Priekšlikuma 5. panta 2. punkta mērķis ir izdarīt šos secinājumus un pievienot *British Nationals (Overseas)* Regulas (EK) Nr. 539/2001 II pielikumam. Tomēr nepieciešams pielikumā izveidot īpašu sada ļu, jo šīs personas nav piederīgas trešai valstij un, pamatojoties uz tām izdoto ceļošanas dokumentu, šīs personas arī nevar uzskatīt par Honkongas teritoriālajai vienībai piederīgām.

Savukārt *British Overseas Territories Citizens (BOTC), British Overseas Citizens (BOC), British Subjects* un *British Protected Persons (BPP)* Komisija ierosina iekļaut I pielikumā. Ar *British Territories Act* 2002. gadā Apvienotās Karalistes pilsonības noteikumos tika izdarīti b ūtiski grozījumi, saskaņā ar kuriem lielais vairums *BOTC* var kļūt par *British citizens* un līdz ar to par Eiropas Savienības pilsoņiem. Attiecībā uz *BOTC*, kas nav kļuvuši par *British citizens*, k ā arī uz *BOC*, *British Subjects* un *BPP*, šķiet, ka šo personu kategoriju saiti ar Apvienoto Karalisti var uzskatīt par ierobežotu, jo tām nav uzturēšanās tiesību *(right of abode)* un tās tiek pakļautas imigrācijas kontrolei. Turklāt pastāv liela nenoteiktība attiecībā uz šo personu iesp ējamām saitēm ar kādu citu valsti un par šādu saišu precīzu raksturu. Ņemot vērā šos dažādos apsvērumus, Komisija uzskata, ka uz šīm personu kategorijām jāattiecina vīzas prasība, jo tās rada nelegālas imigrācijas draudus[6]. Ar 5. panta 1. punktu šīs kategorijas tiek ievietotas I pielikumā. Tomēr nepieciešams izveidot īpašu sadaļu, jo šīs personas nav piederīgas kādai tre šai valstij.

2. Noteikumi, ko piemēro no parastajām pasēm atšķirīgu pasu turētājiem

Saskaņā ar regulas 4. panta 1. punktu dalībvalstīm ir iespēja atbrīvot no vīzas prasības „diplom ātisko, oficiālo un dienesta pasu turētājus", savukārt Kopīgās konsulārās instrukcijas (KKI) 2. pielikums[7] attiecas uz „diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu turētājiem". Rokasgrāmata par ceļošanas dokumentiem, kuros var tikt ielīmēta vīza[8], attiecas uz trim kategorijām – diplom ātiskajām, oficiālajām un īpašajām pasēm. Dažādos instrumentos izmantotās dažādās tipolo ģijas ir par iemeslu neskaidrībām un var radīt praktiskas grūtības gadījumos, kad vienam vai otram pases veidam jāpiemēro noteikts režīms (vīzas prasība vai atbrīvojums no tās). Lai atrisin ātu šīs grūtības un viestu skaidrību šajā jautājumā, Komisija ierosina precīzāku iedalījumu trīs pasu kategorijās („diplomātiskās pases, dienesta / oficiālās pases, īpašās pases"). Šāds nolūks ir priekšlikuma 1. panta 2. punktam. Protams, iedalījums jāizmanto arī KKI 2. pielikumā un rokasgrāmatā par ceļošanas dokumentiem. Šajā nolūkā jānāk klajā ar attiecīgiem lēmumu priek šlikumiem.

Komisija arī plāno sniegt precizējumu attiecībā uz šai īpašo pasu turētāju kategorijai piem ērojamo režīmu. Pamatojoties uz 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pašreizējo redakciju, var pieņemt, ka dalībvalstis var brīvi lemt par izņēmumu attiecībā uz vīzas prasību. Taču, kā izriet no 1. panta 1. punkta un 2. panta 1. punkta noteikumiem 2001. gada 24. aprīļa Regulā (EK) Nr. 789/2001[9], ar ko Padomei rezervē izpildu pilnvaras attiecībā uz dažiem sīki izstrādātiem noteikumiem un praktiskām procedūrām vīzu pieteikumu izskatīšanā, tas tā nav. Tādēļ ar šā

---

6 No minētā Komisijas 2003. gada paziņojuma izriet, ka vairumā dalībvalstu uz *BOTC* attiecas vīzas prasība.

7 Jaunākā redakcija: dokuments 12357/05, VISA 230 COMIX 586, 27.9.2005.

8 Jaunākā redakcija: dokuments 11599/05, VISA 200 COMIX 527, 29.7.2005.

priekšlikuma 1. panta 2. punktu 4. panta 1. punkta a) apakšpunktam pievieno atsauci uz proced ūrām, kas paredzētas Regulā (EK) Nr. 789/2001.

3. Atsevišķu iespēju pārveidošana, lai dalībvalstis varētu izdarīt izņēmumus attiecībā uz vīzas prasību saskaņotos atbrīvojuma gadījumos

Pašlaik Regulas (EK) Nr. 539/2001 3. un 4. pantā dalībvalstīm paredzētas vairākas iespējas lemt par izņēmumiem attiecībā uz vīzas prasību. Ņemot vērā 5. apsvērumā minētos kritērijus, jo īpaši nelegālo imigrāciju un sabiedrisko kārtību, šķiet pamatoti turpināt saskaņošanu, paredzot automātisku atbrīvojumu no vīzas prasības divām personu kategorijām, kas uzturas k ādā no dalībvalstīm.

3.1. Atzīti bēgļi un bezvalstnieki

Regulas (EK) Nr. 539/2001 3. pantā paredzēts, ka uz atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem „var attiecināt atbrīvojumu no vīzas prasības, ja trešā valsts, kur viņi dzīvo un kura izdevusi viņu ce ļošanas dokumentu, ir viena no II pielikumā uzskaitītajām trešajām valstīm". Eiropas Savien ības paplašināšanās, 2004. gada 1. maijā uzņemot desmit jaunas dalībvalstis, paradoksālā kārtā sašaurinājusi atbrīvojuma no vīzas prasības piemērošanas jomu, jo regulā neparedz atbrīvojuma no vīzas prasības attiecināšanu uz atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem, kas dzīvo tādas dal ībvalsts teritorijā, kurā vēl pilnībā nepiemēro Šengenas *acquis*[10].

Komisija ir paredzējusi labot šo neapmierinošo situāciju, jo īpaši tādēļ, ka to darīt skaidri aicin ājis Eiropas Parlaments un Padome, risinot sarunas par regulas projektu, ar kuru izveido Kopienas kodeksu attiecībā uz noteikumiem par personu pārvietošanos pāri robežām (Šengenas robežkontroles kodeksu)[11]. Ņemot vērā nelegālās imigrācijas un sabiedriskās kārtības kritērijus, Komisija uzskata, ka var iet tālāk par vienkāršu atbrīvojuma iespēju. Tādēļ tā ierosina pievienot Regulas (EK) Nr. 539/2001 1. pantam automātisku atbrīvojumu no vīzas prasības atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem, kas dzīvo kādā no dalībvalstīm. Šāds atbrīvojums ļautu risināt, piemēram, Latvijas nepilsoņu situāciju, attiecībā uz kuriem joprojām nav ekvivalences starp uzturēšanās atļauju un vīzu, jo Padome vēl aizvien nav pieņēmusi *ad hoc* l ēmumu par pilnīgu Šengenas noteikumu piemērošanu attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm. Tādēj ādi ar šā priekšlikuma 1. panta 2. punktu tiek saglabāta iespēja atbrīvojumu no vīzas prasības attiecināt uz atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem, kas dzīvo II pielikumā iekļautā trešā valstī, un iekļaut šo iespēju regulas 4. panta 2. punktā.

3.2. Skolēni, kas piedalās skolēnu ekskursijās

Regulas (EK) Nr. 539/2001 4. panta 2. punktā paredzēta iespēja atbrīvot no vīzas prasības skol ēnu ekskursijā braucošus skolēnus, kas dzīvo II pielikumā iekļautā trešā valstī. Tāpat kā uz atz ītiem bēgļiem un bezvalstniekiem, arī uz skolēniem, kas dzīvo dalībvalstī, kurā vēl pilnībā nepiemēro Šengenas *acquis*, nevar attiecināt atbrīvojumu no vīzas prasības. Komisija, vēlēdam ās, cik vien iespējams, mazināt administratīvos šķēršļus skolēnu ekskursiju organizēšanai

---

9 OV L 116, 24.6.2001., 2. lpp.

10 Pievienošanās akta tehniskajos labojumos loģiski tika nolemts no Regulas Nr. 539/2001 II pielikuma svītrot norādi uz jaunajām dalībvalstīm.

11 Deklarācija attiecībā uz ārvalstnieku pasu un nepilsoņu pasu turētājiem: „Eiropas Parlaments un Padome aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem Regulas (EK) Nr. 539/2001 pārskatīšanas ietvaros, lai atbrīvotu no vīzas prasības ārvalstnieku pasu un nepilsoņu pasu turētājus, kas dzīvo kādā no dalībvalstīm."

Eiropas Savienības iekšienē, ierosina papildināt Regulas (EK) Nr. 539/2001 1. pantu ar autom ātisku atbrīvojumu no vīzas prasības, attiecinot to uz kādā dalībvalstī dzīvojošiem skolēniem, kas brauc organizētā skolēnu ekskursijā. Vienlaikus ar šā priekšlikuma 1. panta 2. punktu regulas 4. panta 2. punktā tiek saglabāta iespēja atbrīvojumu no vīzas prasības attiecināt uz skolēniem, kas dzīvo II pielikumā iekļautā trešā valstī.

4. Jauna atbrīvojuma no vīzas prasības pievienošana attiecībā uz personām, kas p ārvietojas vietējās pierobežas satiksmes ietvaros

Komisija 2005. gada 22. februārī nāca klajā ar priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka vietējās robežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas konvenciju un Kopējo konsulāro instrukciju[12]. Padomes diskusijās par šo priekšlikumu kļuva skaidrs, ka nepieciešams paredzēt īpašas pierobežas rezidenta atļaujas izdošanu, kas ļautu tās turētājam, kas piederīgs trešai valstij un uz kuru saska ņā ar Regulu (EK) Nr. 539/2001 attiecas vīzas prasība, pierobežas zonā turp un atpakaļ p ārvietoties bez vīzas. Komisija ir gatava pieņemt šādu pieeju ar nosacījumu, ka tas neietekmēs regulas galveno mērķi, proti, robežšķērsošanas atvieglošanu labticīgiem pierobežas rezidentiem. Ar juridisko pamatu saistītu apsvērumu dēļ šādu iespēju atbrīvot no vīzas prasības nevar ietvert regulā par vietējo pierobežas satiksmi, bet tā jāiekļauj Regulas (EK) Nr. 539/2001 1. panta 2. punktā, kurā pašlaik šāds gadījums nav paredzēts. Šāds nolūks ir šā priekšlikuma 1. panta 1. punktam.

Regulu par vietējo robežas satiksmi, par kuru joprojām notiek apspriešanās, pieņems ar kopl ēmuma procedūru. Ja Padome un Eiropas Parlaments galu galā pieņemtu režīmu, kurā netiktu apvienots atbrīvojums no vīzas prasības un pārvietošanās pierobežas zonā ar īpašu rezidenta at ļauju, Komisija grozītu savu priekšlikumu.

5. Papildu iespēja atbrīvot no vīzas prasības bruņoto spēku personālu, kas pilda uzdevumus NATO un „Partnerattiecības – mieram" pasākumu ietvaros

Iespēja dalībvalstīm paredzēt Regulas (EK) Nr. 539/2001 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā noteikto izņēmumu no vīzas prasības attiecas vienīgi uz starptautisko organizāciju darbiniekiem. Ir konstatēts, ka dalībvalstis, kuras piemēro Regulu (EK) Nr. 539/2001 (izņemot Austriju, Somiju, Zviedriju, Kipru un Maltu) ir Ziemeļatlantijas līguma organizācijas (NATO) ietvaros uzņēmušās saistības attiecībā uz bruņoto spēku dalībnieku [personāla] pārvietošanos. Līgumā, ko Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībnieces noslēdza Londonā 1951. gada 19. jūnijā attiecībā uz to bruņoto spēku statusu, III pantā noteikts, ka bruņoto spēku personāls „tiek atbrīvots no pasu un vīzu noteikumiem". Tomēr III pantā paredzēts, ka jāuzrāda individu āla personas apliecība un individuāla vai kolektīva pārvietošanās pavēle. Šāda atbrīvojuma no v īzas prasības piemērošanas jomu apstiprināja ar Ziemeļatlantijas Līguma organizācijas dal ībvalstu un valstu, kas piedalās programmā "Partnerattiecības – mieram", līgumu par to bru ņoto spēku statusu, ko noslēdza Briselē 1995. gada 19. jūnijā. Saskaņā ar šā līguma I pantu, ja nav paredzēts citādi, 1951. gada līguma noteikumus tāpat piemēro 1995. gada līguma ietvaros. 1995. gada līgums neparedz nekādus izņēmumus attiecībā uz minēto 1951. gada līguma III pantu.

Tādējādi no 1951. un 1995. gada līgumu noteikumiem izriet, ka dalībvalstu bruņoto spēku personāls var pārvietoties, būdams atbrīvots no pasu un vīzu noteikumiem. Šis atbrīvojums no

[12] KOM(2005)56 galīgais.

vīzas prasības, kas jāievēro iepriekš minēto līgumu dalībvalstīm, nav atspoguļots Regulā (EK) Nr. 539/2001, bet to var attiecināt uz bruņoto spēku personālu, kas ir to trešu valstu pieder īgie, kuras iekļautas regulas I pielikumā. Tāpēc pārredzamības un juridiskās noteiktības apsv ērumu dēļ Regula (EK) Nr. 539/2001 jāpapildina, pievienojot atsauci uz atbrīvojumu no vīzas prasības, kas izriet no NATO un „Partnerattiecības – mieram" ietvaros noslēgtajiem līgumiem. Šāds nolūks ir ierosinātajam regulas 4. panta 2. punkta papildinājumam.

2006/0022 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES REGULA

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta b) apak špunkta i) daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[13],

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu[14],

tā kā

(1) Padomes 2001. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 539/2001 I un II pielikumā ievietotā to trešu valstu saraksta, kuru piederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir vajadzīga vīza, un to trešu valstu saraksta, kuru piederīgie ir atbrīvoti no vīzas pras ības[15], sastādīšanai jānotiek un šiem sarakstiem jābūt saskaņā ar kritērijiem, kas uzskait īti Regulas (EK) Nr. 539/2001 5. apsvērumā. Šķiet nepieciešama trešu valstu pārcel šana no viena pielikuma uz otru, jo īpaši ņemot vērā nelegālo imigrāciju un sabiedrisko kārtību.

(2) Bolīvija jāpārceļ uz I pielikumu. Vīzas prasības piemērošanas sākuma diena attiecībā uz Bolīvijas piederīgajiem jānosaka tā, lai dalībvalstis varētu starplaikā denonsēt savus divpusējos nolīgumus ar Bolīviju un veikt visus administratīvos un organizatoriskos pas ākumus, kādi nepieciešami, lai ieviestu attiecīgo vīzas prasību.

(3) Antigva un Barbuda, Bahamu salas, Barbadosa, Maurīcija, Sentkitsa-Nevisa un Seišela salas jāpārceļ uz II pielikumu.

Atbrīvojums no vīzas prasības attiecībā uz šo valstu piederīgajiem jāsāk piemērot tikai p ēc divpusējā līguma par atbrīvojumu no vīzas prasības noslēgšanas starp Eiropas Kopienu un attiecīgo valsti.

(4) Abiem Regulas (EK) Nr. 539/2001 pielikumiem jābūt visaptverošiem. . Šajā nolūkā abiem pielikumiem jāpievieno sadaļa, kas ļautu noteikt vīzu režīmu, kāds dalībvalstīm j āpiemēro tām personu kategorijām, kuras līdz šim dažās valstīs bija pakļautas vīzu rež

---

13 OV C […], […], […]. lpp.
14 OV C […], […], […]. lpp.
15 OV L .. ..

īmam, bet citās atbrīvotas no tā. Regulas I pielikumam jāpievieno dažādas „britu" izcelsmes kategorijas, kas nav Apvienotās Karalistes piederīgie Kopienas tiesību izpratn ē, kā arī II pielikumam jāpievieno *British Nationals (Overseas)*.

(5) Dalībvalstis var paredzēt no parastajām pasēm atšķirīgu pasu turētājiem izņēmumus attiecībā uz vīzas prasību. Ir svarīgi precīzi noteikt īpašo pasu veidus. No otras puses, Regulā (EK) Nr. 539/2001 ir jānorāda procedūras, kas piemērojamas šo izņēmumu piemērošanas gadījumos.

(6) Dalībvalstīm ir iespēja atbrīvot no vīzas prasības atzītus bēgļus un bezvalstniekus, kas dzīvo II pielikumā iekļautā trešā valstī, kā arī kādā no šīm valstīm dzīvojošus skolēnus, kas piedalās skolēnu ekskursijā. Uz šīm divām personu kategorijām jāattiecina autom ātisks atbrīvojums no vīzas prasības uz laiku, kamēr tās dzīvo dalībvalstī.

(7) Apspriešanās par vietējās pierobežas satiksmes režīma ieviešanu rezultātā radusies nepieciešamība paredzēt jaunu atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz vietējās pierobežas satiksmes atļauju turētājiem.

(8) Režīmā, kas paredz izņēmumus no vīzas prasības, pilnībā jāatspoguļo pašreizējā prakse. Dažas dalībvalstis no vīzas prasības atbrīvo I pielikumā iekļauto trešu valstu piederīgos, kas ir bruņoto spēku personāls, kas pārvietojas Ziemeļatlantijas līguma organizācijas vai „Partnerattiecību – mieram" pasākumu ietvaros. Juridiskās noteiktības apsvērumu dēļ uz šādiem atbrīvojumiem, kas izriet no starptautiskām saistībām, kas ir ārpus Kopienas tiesībām, tomēr jābūt atsaucei Regulā (EK) Nr. 539/2001.

(9) Regulā (EK) Nr. 539/2001 laika gaitā izdarītie grozījumi rada nepieciešamību uzlabot regulas struktūru un uztveramību, veicot tās teksta pārstrādāšanu, kas paredzēta vēlāk;

(10) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju ar šo regulu papildina Šengenas *acquis* noteikumus tā nolīguma nozīmē, ko Eiropas Savienības Padome noslēgusi ar Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošan ā un izstrādē[16], uz ko attiecas 1. panta B punkts Padomes 1999. gada 17. maija Lēmum ā 1999/437/EK par dažiem pasākumiem, lai piemērotu minēto nolīgumu[17].

(11) Apvienotajai Karalistei un Īrijai nav saistoša Regula (EK) Nr. 539/2001. Tās nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un tādējādi tā nav tām saistoša un nav jāpiemēro.

(12) Attiecībā uz Šveici šī regula papildina Šengenas *acquis* noteikumus tā nolīguma nozīm ē, ko noslēgušas Eiropas Savienība, Eiropas Kopiena un Šveices konfederācija par Šveices konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā[18], uz ko attiecas 1. panta B punkts Padomes Lēmumā 1999/437/EK un 4. panta 1. punkts Padomes 2004. gada 25. oktobra lēmumā 2004/860/EK par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īsteno šanā, piemērošanā un pilnveidošanā un par dažu tā noteikumu provizorisku piemēro šanu[19].

---

16 OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.
17 OV L 368, 15.12.2004., 26. lpp.
18 Padomes dokuments 13054/044 pieejams http://register.consilium.eu.int
19 OV L 370 17.12.2004., 78. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 539/2001 groza šādi.

(1) 1. pantu groza šādi:

(a) 1. punktam pievieno šādu daļu:

„Neskarot saistības saskaņā ar Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstīto Eiropas l īgumu par bēgļu vīzu atcelšanu, atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem, šķērsojot dal ībvalstu ārējās robežas, jābūt vīzai, ja treša valsts, kurā viņi dzīvo un kura viņiem izdevusi ceļošanas dokumentu, ir treša valsts, kas iekļauta I pielikumā.”

(b) 2. punktam pievieno šādu daļu:

„No vīzas prasības atbrīvoti arī:

– I pielikuma sarakstā iekļautas trešas valsts piederīgie, kas ir vietējās pierobežas satiksmes atļauju turētāji, kuras dalībvalstis izdevušas, piem ērojot Regulu Nr. …….

– I pielikuma sarakstā iekļautai trešai valstij piederīgi skolēni, kas dzīvo dalībvalstī, ja šie skolēni piedalās kādas skolas skolēnu ekskursijā kāda konkrētās skolas skolotāja pavadībā;

– atzīti bēgļi un bezvalstnieki, kas dzīvo dalībvalstī un ir šīs dalībvalsts izdota ceļošanas dokumenta turētāji.”

(2) 4. pantu groza šādi:

(a) 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„a) diplomātisko pasu, dienesta / oficiālo pasu turētājiem vai īpašo pasu turētājiem saskaņā ar vienu vai otru no Regulas (EK) Nr. 789/2001 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā paredzētājām procedūrām.”

(b) 2. punktu aizstāj ar šādu:

« 2. „Dalībvalsts var atbrīvot no vīzas prasības:

a) I pielikuma sarakstā iekļautai trešai valstij piederīgus skolēnus, kas dzīvo II pielikuma sarakstā iekļautā trešā valstī, ja šie skolēni piedalās kādas skolas skolēnu ekskursijā kāda konkrētās skolas skolotāja pavadībā;

b) atzītus bēgļus un bezvalstniekus, ja treša valsts, kurā viņi dzīvo un kura viņiem ir izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no II pielikumā minētajām trešām valstīm;

c) bruņoto spēku personālu, kas pārvietojas NATO vai „Partnerattiecības – mieram” pasākumu ietvaros un kam ir personu un uzdevumu apliecinoši dokumenti, kādi

paredzēti 1951. gada 19. jūnija Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalstu līgum ā par to bruņoto spēku statusu.”

(3) I pielikumu groza šādi:

(a) Iekļauj norādi uz Bolīviju;

(b) Svītro norādes uz Antigvu un Barbudu, Bahamu salām, Barbadosu, Maurīciju, Sentkitsu-Nevisu, Seišela salām.

(c) Pievieno šādu 3) punktu:

"3) LIELBRITĀNIJAS PILSOŅI, KAS NAV LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻ ĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES PIEDERĪGIE KOPIENAS TIESĪBU IZPRATNĒ:

British Overseas Territories Citizens

British Overseas Citizens

British Subjects

British Protected Persons”

(4) II pielikumu groza šādi:

(a) Svītro norādi uz Bolīviju.

(b) Iekļauj šādas norādes:

Antigva un Barbuda

Bahamu salas

Barbadosa

Maurīcija

Sentkitsa-Nevisa

Seišela salas

(c) Pievieno šādu 3) punktu:

"3) LIELBRITĀNIJAS PILSOŅI, KAS NAV LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻ ĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES PIEDERĪGIE KOPIENAS TIESĪBU IZPRATNĒ:

British Nationals (Overseas)”.

2. pants

Dalībvalstis piemēro vīzas prasību attiecībā uz Bolīvijas piederīgajiem, sākot no… .

Dalībvalstis piemēro atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz Antigvas un Barbudas, Bahamu salu, Barbadosas, Maurīcijas, Senkitsas-Nevisas un Seišela salu piederīgajiem, sākot no dienas, kad stājas spēkā nolīgums par atbrīvošanu no vīzas prasības starp Eiropas Kopienu un attiecīgo trešu valsti.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, […]

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs